

bestemt særegne Tvangsmidler, som kunne anvendes for at skaffe Underholdningsbidrag til Børn, forladte eller fraseparerede Hustruer, og denne Bestemmelse fortaaes hogstavelig derhen, at disse Underholdningsbidrag til den forladte og fraseparerede Hustru indskræbes og inddrives paa samme Maade som Underholdningsbidrag til uægte Børn, og det er jo netop det, der handles om, men dersom en virkelig Skilsmisse har fundet Sted, og Egtteskabet er ophævet, hører disse Tvangsmidler op, og de Børn, Moderen sidder med efter en saadan Skilsmisse, kan hun ikke efter disse særlige Tvangsmidler holde Faderen til at betale Bidrag til; hun kan faae ham dømt, men hun kan ikke forlange Noget indeholdt i hans Vøn eller forlange det afsonnet med Vand og Brød. Altsaa i Tilfælde af Skilsmisse komme ægte Børn til efter Lovforslaget at staa under endnu langt ugunstigere Vilkaar end uægte Børn og ligeledes efter Udvalgets Betænkning, saaledes som Lovforslaget og Betænkningen foreligger. Jeg skal hermed slutte. Jeg kommer tilbage til, at jeg har fundet mig foranlediget til at fremdrage den Side af Sagen, at man ved dette Lovforslag, saaledes som det foreligger, i Forbindelse med Udvalgets Betænkning vil komme til at paalægge Kommunerne nye og meget store Byrder, som de ikke hidtil have haft. Jeg vil tilføie, uden at jeg egentlig kan se, at man i Humanitetens Interesse derved opnaar Noget. Det er, jeg gjentager det, denne Side af Sagen, som jeg tror, fortjener en alvorlig Overveelse, i Særdeleshed i vor Tid, da Kommunerne ere aldeles overbebyrdede med Udgifter. Ja hvis man kunde sige, at der opnaaedes et stort og væsentligt Gode eller et stort og væsentligt Fremstridt, saa at disse Børn bleve bedre forføjede, og fik bedre Pleie, end det sker efter de nugsældende Love og vil ske efter disse i Forbindelse med den Lov om Tilhyn med Pleiebørn, vi nylig have vedtaget her i Folkethinget, ja, saa var det noget Andet, saa kunde man sige: vi bringe Humaniteten dette Offer, vi finde det nødvendigt; denne forøgede Byrde saa Kommunerne overtage i Humanitetens Interesser, men jeg tillader mig at rejse en Tvivl om, at man kan sige det. Jeg indser egentlig ikke, hvad der vil opnaaes Mere ved dette Lovforslag i Henseende til Børnenes Nøgt og Pleie og Underhold end efter det Bestaaende i Forbindelse med det nævnte Lovforslag, vi vedtog her for nogle Dage siden, og hvis saa er, vil der være saa meget mindre Grund til at paalægge Kommunerne de store, nye Byrder, som ville blive en Følge af dette Lovforslag.

Formanden (Berg): Jeg vilde jo sætte Pris paa, om de følgende Talere vilde være enige med mig i Vinkligheden af, at denne Sags Behandling ikke optager for lang Tid af Dagsmødet. Der er indtegnet 5 Talere.

Hansen (Kingsjøbing Amts 3die Valgrede): Jeg skal efterkomme den ærede Formands Opfordring til ikke at trække Forhandlingerne for meget i Langdrag ved i Korthed at fremsætte, hvad jeg har at sige. Ved at læse det ærede Udvalgs Betænkning første Stykke ser man, at det ærede Udvalg har droftet det Spørgsmaal, om det skulde gaa noget videre eller ikke. Dette er antydet i Betænkningen, men det ærede Udvalg har ikke drøjet sig til at gaa saa vidt, som det har været paa Tale i Udvalget. Jeg maa meget beklage dette. I det Mindste vilde jeg for mit Vedkommende have sat Pris paa, at Udvalget dog var gaaet saa vidt, at det kunde have fulgt det ærede Medlem for Svendborg (Lang) med Hensyn til hvad han har foreslaaet i Vædringsforslaget under Nr. 3 til § 1. Jeg indrømmer ganske villig, at Lovforslaget, naar det vedtages med de stillede Vædringsforslag, vil være et Fremstridt over for den bestaaende Ordning, men for mig og sikkert for mange flere, er dette Fremstridt ikke nok, thi Lovforslaget vil kun komme til at berøre den blot økonomiske Side af hele denne Sag, og det er og kan ikke være Sagens Hovedside. Jeg indrømmer altsaa, at der ved Lovforslaget vil blive opnaaet en økonomisk Fordel for Moderen til det uægte Barn, og i enkelte Tilfælde tillige for de Kommuner, hvor Moderen ellers vilde være henvist til at søge Hjælp. Men der er jo dog virkelig en anden Side af Sagen end den rent økonomiske. Lovforslaget vil, hvis det bliver vedtaget, komme til at virke omtrent paa samme Maade, som hvis vi vedtage en forhøiet Told paa Luxusgjenstande. Det vil sige, at ved det, at Luxusgjenstandene forbyres, afholdes en Del fra at bruge dem, fordi de ikke længer have Naad til at kjøbe dem. Dette Lovforslag vil paa det Omraade, som det omhandler, virke akkurat analogt hermed — det tror jeg ikke Noget kan bestride. Hvis man imidlertid vilde have fulgt den Strømning, der er oppe for Dieblillet, og imødefømt den Bevægelse, der er fremkaldt dels ved Begivenheder, der have fundet Sted, dels ved den naturlige moralske Tvang, der endnu Gudsfelov er til Stede i vort Folk, saa burde man være gaaet endnu videre end Lovforslaget, gaaet videre end til den blot økonomiske Side, og ogsaa have taget den moralske, den sædelige Side med